

opusdei.org

Uvijek sam žurila, ali nisam znala kamo idem

Silvia Mas, učiteljica, Lérida, Španjolska

29.09.2009.

Zahvaljujući primjeru velikodušnosti i optimizma koje sam pronašla u djelima svetog Josemarije, moj je život doživio radikalni preokret. Tek sam navršila šesnaest godina. Živjela sam jako stresan život u malenom gradiću – uvijek sam gledala na sat ne bih li što brže došla s jednog

mjesta na drugo i neprestano sam pratila koliko brzo mogu ići. Jednoga dana stiglo je pitanje koje je na mene ostavilo dubok utisak: čemu sam se nadala u svom životu? Nisam imala odgovor: neprestano sam žurila, ali nisam znala gdje idem.

Kada sam čula da je osnivač Opusa Dei rekao da i obični ljudi s ulice mogu biti sveti moje su mi vlastite ambicije najednom izgledale preslabe. Trebala sam potpuno stati i dati svom životu potpuno novi smjer. Ne smijem besciljno lutati uokolo kada duboko u sebi čujem Boga kako mi govori da moje vrijeme pripada njemu, da je za njega. Imala sam cijeli svoj život pred sobom i bila sam počašćena što mogu Bogu dati sadašnjost: staviti cijelu sebe u njegove ruke. Mogu mu dati dvadeset i četiri sata na dan, svoje srce, svoju maštu, svoje misli, svoj radni kapacitet i svu svoju energiju – koju sam trošila jureći po svom rodnom

gradu – sve to mogu dati kako bih
služila Bogu u Opusu Dei.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/uvijek-sam-zurila-ali-
niam-znala-kamo-idem/](https://opusdei.org/hr-hr/article/uvijek-sam-zurila-aliniam-znala-kamo-idem/) (30.03.2025.)